

24. I § 54, Nr. 11 udgaar de 2 sidste Linier og i Stedet for sættes: „De 3 pCt., der afkortes i Tjenestemændenes Lønningsindtægt, anvendes til delvis Dækning af den Del af Pensionen, der ikke udredes af Statskassen. Nærmere Regler herom fastsættes ved kgl. Anordning“.

25. I § 54 udgaar Nr. 16.

26. I § 66, 4. Stk. ændres Ordet: „Revisionsdepartement“ til: „Hovedrevisorat“.

27. I § 92, 2. Stk., 3—4 Lin. og 6—7 Lin. samt i 3. Stk., 4. Lin. ændres Ordene: „Dyrtids- og Konjunkturtillæg“ til: „Forsørgertillæg“.

### § 2.

Senest i Rigsdagssamlingen 1929—30 forelægger Kirkeministeren Forslag til Lov om Revision af Lov om Folkekirke­kens Tjenestemænd udenfor København og Frederiksberg m. m. af 30. Juni 1922 med senere Ændringer.

### § 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1927.

## Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Foranstaaende Lovforslag er foranlediget af det for Rigsdagen i dens indeværende Samling fremsatte Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd, der griber ind i Præstelønningsloven dels derved, at Præsterne og Folkekirke­kens øvrige Tjenestemænd oppebærer Dyrtids- og Konjunkturtillæg efter samme Regler som Statens Tjenestemænd, dels ved at Reglerne om Pensionering af Statens Tjenestemænd ogsaa gælder for Folkekirke­kens Tjenestemænd. Ogsaa paa andre Punkter har Præstelønningsloven Statens Tjenestemandslov til Forbillede, og det har derfor været nødvendigt at overveje, hvorvidt og i hvilket Omfang de i det nye Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd indeholdte Regler skal finde Anvendelse paa Præsterne.

Forslaget gaar i det store og hele ud paa, at Præsterne skal følge Statens Tjenestemænd ved de nu foreslaaede Ændringer i Lønningsmaaden for disse. Det foreslaas saaledes, at Dyrtids- og Konjunkturtillæget bortfalder og erstattes med et Forsørgertillæg efter de Regler, der er foreslaet for Statens Tjenestemænd. Ligeledes overføres de nye Pensionsregler, dog med et

enkelt Forbehold. Ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Præsterne helt burde følge Statens Tjenestemænd i den af Forholdene nødvendiggjorte Nedgang i Lønning, kunde det vel anføres, at det fra forskellige Sider ved flere Lejligheder er fremført — og efter Ministeriets Mening med Rette —, at Præsterne ved Lønningsloven af 1919 ikke fuldt kom paa det Lønningsniveau, som deres Uddannelse og de særlige Krav, som stilles til dem i deres Stilling, kunde berettige dem til. Dette kom saaledes frem, da Forslag til Lønningslov for Folkekirke­kens Tjenestemænd i København og Frederiksberg blev fremsat for Rigsdagen (Landstingstidende 1920 Sp. 1854). En vis Anerkendelse heraf i hvert Fald for nogle Præstestillingers Vedkommende er da ogsaa sket fra Lovgivningsmagtens Side derved, at der paa de seneste Finanslove er tillagt Præsterne i visse Byer en ekstraordinær Befordrings- og Kontorholdsgodtgørelse paa 600 Kr. aarlig. Endvidere kan det fremhæves, at Spørgsmaalet om en Forbedring af Præsterne­nes Kaar efter Lønningslovens Ikrafttræden er rejst ikke blot